

Ravnen (Sorten Muld-version)

Fortæller: Ravnen flyver om aftenen
 om dagen han ikke må
 den skal have den onde lykke
 den gode ikke kan få
 - Men ravnen flyver om aftenen

Irmelin "Hør mig hør mig du vilde valravn
 kom flyv herved til mig
 Hviden sølv vil jeg dig give
 om du vil hjælpe mig

Irmelin: Min stedmoder har forvist min kære
 til fjernt og fremmed land
 Røden guld vil jeg dig give
 før mig til ham om du kan"

Ravnen: "Sølv og guld og ædelstene
 vil jeg ikke af jer have
 Men den første søn I føder
 skal I give mig som gave"

Fortæller: Irmelin lagde sin hvide hånd
 alt på den ravnefod
 og før end nætter 3 var gået
 frem for kæresten hun stod
 - Men ravnen flyver om aftenen

Fortæller: Det var i den lyse sommer
 de lå i brudeseng
 og før end måneder 9 var gået
 fødte Irmelin en dreng

Fortæller: Ravnen flyver om aftenen
 den flyver til Irmelin

Ravnen: "Husk I bærer den onde lykke
 husk at drengen han er min"
 - Men ravnen flyver om aftenen

Tekst: DgF no. 60 opskrift A-F / FiD no. 22 efter Sidsel Jensdatter / M. Ottosen
Melodi: DgF no. 60-1 / M. Ottosen

Valravnen (Krauka-version)

Ravnen flyver om aftenen
om dagen han ikke må
han skal have den onde lykke
den gode han ikke få
Men ravnen flyver om aftenen, om aftenen

Flyv du nedre, du vilde valrav
du tale et ord med mig
alle min lønlige sorrig
dem vil jeg sige dig
Men ravnen flyver om aftenen, om aftenen

(vers med kvint)
Ravnen flyver om aftenen
om dagen han ikke må
han skal have den onde lykke
den gode han ikke få
Men ravnen flyver om aftenen, om aftenen

(uptempo)
Ravnen flyver om aftenen
om dagen han ikke må
han skal have den onde lykke
den gode han ikke få
Flyv du nedre, du vilde valrav
du tale et ord med mig
alle min lønlige sorrig
dem vil jeg sige dig

Du vilde, du vilde, du vilde, du vilde, du vilde valrav
Flyv du nedre, flyv du nedre...(heyo heyo .. eller noget 😊)

Valravnen

Skjaldesang/Danmarks gamle folkeviser D60

1. Ravnen han flyver om aftenen,
om dagen han ikke må.
Den skal have den kranke lykke,
den gode kan ikke få.
Men ravnen han flyver om aftenen.

2. Og det var jomfru Hermelin,
hun alt ud af vinduet så.
Hun da så der den vilde valrav,
han flyver så højt ved sky.

3. "Hør mig, nu hør mig, du valrav vild,
og flyv du alt ned til mig,
al min store og lønlig sorrig,
den vil jeg nu sige dig.

4. Fader min gav mig en fæstemand,
han kunne vel vær' min lige.
Min stedmoder hun ham forskabte,
sendt' hannem til fjerne riger.

5. Stedmoder min hannem sendte bort,
så langt udi fremmed' land,
hun vill' giv' mig sin søstersøn,
langt liger en trold end mand."

6. "Hør du nu, jomfru Hermelin,
og kæreste søster min,
hvad vil du mig for gave give
at fly dig til fæstemand din?"

7. "Sølvet det hvide og røden guld,
det vil jeg dig gerne give,
jeg dig beder, du vilde valrav,
du skiller mig ved den kvide."

8. "Sølvet det hvide og røden guld
det vil jeg af dig ej have.
Den første søn, du ved hannem får,
og hannem skal du mig give."

9. Hun tog da fat om den ravnefod
og lagde på hviden hånd,
svor da ved hendes kristne tro,
han fik hendes første søn.

10. Så tog han jomfru Hermelin
og satte op på sin bag,
fløj så over det vilde hav,
sig selver til stor umag.

11. Det var sig da den valrav vild,
han satte sig på den tind:
"Glæd jer nu, jomfru Hermelin,
her er alt hr. Nielaus ind."

12. Ud kom da bolde hr. Nielaus gæv
med sølvkar på hviden hånd:
"Vær vel mødt, jomfru Hermelin,
i dette her fremmed' land."

13. Tak have bolde hr. Nielaus gæv,
han holdt alt så vel sin tro,
månedsdagen, derefter var,
han lod da sit bryllup bo.

14. Det var ej længer derefter da
end måneder uden fem,
jomfru Hermelin går i bure,
hun føder en søn så væn.

15. Det var sig da den valrav vild,
han satte sig på den tind:
"Mindes I, jomfru Hermelin,
hvad I mig har given?"

16. "Tag I nu her min lille søn
og svøb udi hviden lin,
hannem giv så til vilden valrav;
han ser aldrig moder sin."

17. Ravnen udhugged' hans højre Øje,
drak ud alt hans hjerteblod,
han blev da til så gæv en ridder,
som kunne på jorden gå.

18. Alle de folk, som så derpå,
faldt på deres bare knæ,
bad Gudfader i Himmerige,
at barnet fik liv igen.

19. Nu har alt skønne fru Hermelin
forvundet sin angst og kvide,
nu har hun både søn og broder
og sover ved Nielaus' side.
Men ravnen han flyver om aftenen.

Valravnen

1.

Ravnen han flyver om Aften,
om Dagen han ikke maa:
den skal have de onde Lykke,
de gode kan ikke faa.
Men Ravnen han flyver om Aften.

2.

Jomfruen stander i Højeloft,
og ser hun ud saa vide:
ser hun vilden Valrav, n,
han flyver for oven de Lide.

3.

Alt fløj vilden Valrav n
hen over de høje Mure;
da stod hun stollen Ermelin
saa sørgende i hendes Bure.

4.

"Hør du, vilden Valrav n!
og flyv du neder til mig!
alle mine lønlige Sorrig
den vil jeg sige for dig.

5.

Alt er det min største Sorrig,
dertil min meste Harm:
min Fader haver lovet saa ledt et Trold,
han lægger det i sin Arm.

6.

Hun forskabte dig, vilde Valrav n!
at flyve med Angest og Traa:
hun bad dig aldrig at bide Bod,
alt før end jeg Daatter aa

7.

End gjorde hun dèr mere til
alt med sin ramme Gale:
hun bad dig aldrig bide Bod,
før end Barnet kunde tale.

8.

Hun forskabte min Fæstemand,
han flyver for Vind og Vove:
Fjedrene af det hvide Sølv
det røde Guld skin der over.

9.

End gjorde hun dèr mere til
alt med sine ramme Ord:
hun bad hannem aldrig Bod at faa,
før han drukke mit Hjærteblod.

10.

Nu haver hun mig hid udsendt
til denne samme Ø,
det jeg skulde vorde
hendes Søstersøns Fæstemø.

11.

Deilig da er den Fæstemand,
naar han i Gaarden gaar:
alt som det lede Smedestedt,
der i en Smedje staar."

12.

"Vilt du give mig det første Blomster,
der du til Verden bær:
da vil jeg føre dig til det Land,
der din Fæstemand paa er."

13.

Saa tog hun den Ravnefod,
lagde paa sin hvide Hand:
hun svor om sin kristelig Tro,
han skulde fange hendes første Barn.

14.

"Alt giver jeg dig det første Blomster,
der jeg til Verden bær:
vilt du nu føre mig til det Land,
der min Fæstemand paa er."

15.

Det var vilden Valrav n,
satte Jomfruen paa sin Bag:
"Du gjør det for den vældige Gud,
du sidde nu alt saa spag!"

16.

Bort fløj vilden Valrav n
saa vidt over Hav og By,
til han kom paa det samme Land,
hendes Fæstemand fløj ved Sky.

17.

Det var Jomfruens Fæstemand,
det første han hende saa':
han slog ned med baade sin Ben,
slog hende i Lodder tvaa.

18.

Han slog hende i Lodder to,
drak af hendes Hjærteblod:
saa blev han til en Ridder
alt baade stærk og stor.

19.

Det var vilden Valravn,
lagde Jomfruen paa sin Bag:
saa fløj han til Helevaags
Kilde alt i sit gode Mag.

20.

Det gjorde vilden Valravn,
døbte hende i Helevaags Flod:
stod hun op Jomfru Ermelin,
hun var i sin Hu saa mod.

21.

Det var vilden Valravn,
han satte hende paa sin Bag:
end fløj han over vilden Hav,
sig selv til megen Umag.

22.

Ned fløj vilden Valravn,
han satte hende paa de Tinde:
"Du glæd dig nu, Jomfru Ermelin!
her er din Fæstemand inde."

23.

Ud gik hendes Fæstemand
med Sølvkar paa hviden Hand:
"Værer velkommen, Jomfru Ermelin,
til disse fremmede Land!"

24.

"Du hav Tak, vilden Valravn!
vel fanger du Lykken i Klo;
flyv nu bort i Jamling!
jeg holder saa vel min Tro."

25.

Bort fløj vilden Valravn,
han fløj saa højt ved Sky;
der den Jamling forleden var,
da kom han dør paa ny.

26.

Det var ikke derefter
Dage foruden tvaa:
Fru Ermelin ganger i Bure,
favren Daatter at faa.

27.

"Tager I nu det lille Barn,
og svøber I det i Peld!
I faar det vilden Valravn!
I beder ham fostre't vel!"

28.

Det var vilden Valravn,
lagde Barnet for sin Fod:
"Herre Gud give Lykken dertil,
at Barnet kunde tale tre Ord!"

29.

Herre Gud gav der Lykken til,
at Barnet taled tre Ord:
saa blev han en Ridder
alt baade stærk og god.

30.

"Tager I nu dette lille Barn
og svøber I det i Lin!
bærer I det i Stenstuen
ind for Moder sin!"

31.

Fostrer I det i Vinter ni,
og fostrer I det vel!
naar de Aar forgangen ere,
da vil jeg have hende selv."

32.

Nu haver hin skjønnne Fru Ermelin
forvunden baade Angest og Kvide:
nu haver hun baade Broder og Barn
og sover ved sin Fæstemands Side.

33.

Nu haver hin skjønnne Fru Ermelin
forvunden baade Sorrig og Harm:
nu haver hun baade Broder og Barn
og sover i sin Fæstemands Arm.
Men Ravnen han flyver om Aften.